

Традиционният фестивал на хората с увреждания
в кв. Църква - Перник събра повече от 1800 души
от страната, имаше и гости от
Северна Македония и Косово

Кураж

Списание за социални права и интеграция • Година XXVIII • Брой 9 • септември • 2019 г. • Цена 0.50 лв

Акцент	3 - 4
ПОКАЗВАМЕ С ДЕЛА, ЧЕ РАВНИ СМЕ НА ДРУГИТЕ В СВЕТА	5 - 13
ДОБРИТЕ ВЕСТИ ИДВАТ С КУРАЖ	14 - 27
Исперих, Елхово, Разград, Ивайловград, с. Злата, Кубрат, Велико Търново, Самоков, Твърдица, Лозница, Габрово, Пловдив, Разград	
СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА	28-29
АРТ СЕДЯНКА	30 - 35
	36
Знаете ли че...	37
Хумор	38
Кръстословица	39
Памет	40

ЗЛОБОДНЕВКА НА БРОЯ

СТОЛИЧЕН РЕМОНТ

**Какво, че хлопат плочките по Графа? —
те и край НДК-то хлопат згравата...
Ще ги оправим!... Ще остане само гафа,
че нещо хлопа и в главата на управата.**

Георги ДРАМБОЗОВ

ИЗДАНИЕ НА СЪЮЗА НА ИНВАЛИДИТЕ В БЪЛГАРИЯ

Списанието е приемник на в. "Кураж"

София 1000, ул. "Христо Белчев" №8, тел. 981 56 38

udpb@abv.bg; kuraj@abv.bg

Главен редактор

Петя МИТЕВА

Печат БОБ И КО

Ръкописи и снимки не се връщат

Използва се илюстрация и от интернет

ОТ 1 СЕПТЕМВРИ СТОЛИЧНА ОБЩИНА ЩЕ ПРЕДОСТАВЯ УСЛУГАТА „ПАТРОНАЖНА ГРИЖА“, ФИНАНСИРАНА ОТ ОПРЧР

От 1 септември 2019 г. Столична община ще започне предоставянето на услугата „Патронажна грижа“ на 360 възрастни хора над 65 г. в невъзможност от самообслужване и хора с увреждания. Това заяви кметът на Столична община Йорданка Фандъкова, след като подписа договор по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ за финансиране на проекта. Стойността на договора е 830 хил. лв. Услугата ще се реализира за период от 12 месеца. С предоставянето на „Патронажна грижа“ ще бъде надградена услугата „Социален патронаж“, която в момента обхваща около 1600 възрастни хора на територията на Столична община. „Това е изключително качествена услуга, защото възрастните хора живеят в домовете си и се чувстват спокойни. Освен храна, те получават помощ в дома си“, коментира Фандъкова.

„Проектът за „Патронажна грижа“ ще надгради всичко, което до момента се предлага в социалната сфера в Столична община, особено

в грижата към възрастните хора и хората с увреждания. Много голяма част от подкрепените от „Социалния патронаж“ често имат необходимост и от медицинско лице, което да ги посещава в домашна среда. Тази подкрепа ще им бъде осигурена до 2 часа на ден“, заяви заместник-министърът на труда и социалната политика и ръководител на Управляващия орган на ОПРЧР Зорница Русинова. Според нея с предоставянето на услугата, ще се тестват интегрираните здравно-социални услуги, които са заложили в Закона за социалните услуги. Русинова уточни, че 127 общини вече са подали проекти за предоставяне на „Патронажна грижа“, а 122 от тях са одобрени. Предстои оценка на останалите проекти.

По проекта за предоставяне на „Патронажна грижа“ Столична община ще назначи медицински сестри, фелдшери, лекари, социален работник и психолог. „Целта е хората да останат да живеят по домовете си, но да получават грижата, необходима да живеят спокойно старините

▶ ОТ 1 СЕПТЕМВРИ СТОЛИЧНА ОБЩИНА ...

си“, коментира заместник-кметът на Столична община Албена Атанасова.

Кметът Йорданка Фандъкова припомни, че през последните години на територията на общината са открити общо 90 социални услуги, половината от които са насочени към деца,

а другата половина - към възрастни хора. Създадени са 35 услуги за възрастни хора и пълнолетници с увреждания, в които са обхванати около 2000 души. „Топъл обяд“ се осигурява за 800 нуждаещи се чрез социалните трапезарии в отделните райони. ■

15 ОБЩИНСКИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ДОСТЪПНА СРЕДА ЩЕ СЕ ФИНАНСИРАТ ПО ПРОЕКТ „КРАСИВА БЪЛГАРИЯ“

Управителният съвет на Проект „Красива България“ одобри 15 проектни предложения на общини за осигуряване на достъпна среда на обществени сгради.

С тях се предвижда изграждането на асансьори, рампи, подечни платформи, помещения за общо ползване и санитарно-хигиенни възли, достъпни входни и комуникационни пространства. Одобрените проекти са на общините Белослав, Ботевград, Бургас, Враца, Вълчедръм, Вълчи дол, Горна Оряховица, Гоце Делчев, Етрополе, Пловдив, Правец, Самоков, Самуил, Сапарева баня и Троян. 7 от обектите са в сферата на социалните услуги, 3 са в областта на здравеопазването, 4 са свързани с образование и обществено-административно обслужване и 1 е за култура.

Общата стойност на одобрените проекти е 1 484 855 лева. От тях 1 242 847 лева се осигуряват от Проект „Красива България“, а останалите 242 008 лева са съфинансирани от страна на кандидатите. Очакванията са с реализацията им да се осигурят работни места в строителството за поне 100 човека, от които минимум 40 да са регистрирани в бюрата по труда безработни.

Проект „Красива България“ проведе извънредна кампания за набиране на проектни предложения в периода 20 юни - 19 юли. Общият брой на изпълняваните обекти през настоящата година е 66. От тях 51 са по традиционните мерки и 15 по мярката за достъпна среда. В резултат на изпълнението им през 2019 г. ще се осигури заетост за над 800 човека, от които поне 320 са безработни. ■

ОПИТ, АМБИЦИИ, ПЕРСПЕКТИВИ

30 ГОДИНИ СИБ

13 ГОДИНИ ДРУЖЕСТВО НА СИБ -
"БУСМАНЦИ" КЪМ РО НА СИБ
„СВЕТА СОФИЯ

Александра ЯНКОВА

Измина първо полугодие на юбилейната 2019г. И само за този период дружеството извърши огромна дейност, защото в един месец провеждаме две или три мероприятия плюс заседания и общо събрание.

Много често провеждаме работни срещи, на които каним г-н Цеков – кметът на столичния район Искър и неговите заместници г-н Моллов и г-н Тончев, също членове на СОС и др. представители на общините. Имахме среща и с г-жа Фандъкова –

кметът на София - по повод необходимата канализация за отпадните води на с. Бусманци и кварталите „Абдовица“ и „Миленков“. Осъществихме идеите си за отбелязване на традиционните български празници. Вземме участие и обичайната проява на столичната организация на СИБ на Енъвден. Осъществихме

13 ГОДИНИ ДРУЖЕСТВО НА СИБ -“БУСМАНЦИ“ ...

ежегодната си „Приятели“ –Нови Искър –
благотворителна кулинарна през тази година ги уважихме
изложба и със събраните за 10-годишния им юбилей.

Ако остойностим
работата си за първото
полугодие ,ще получим
над 31000 лв.! А още много
бихме могли да разкажем...

Благодаря на всички
членове на д-во

средства посетихме
Панорама „ Плевенска
епопея 1877г.“ На връщане
направихме среща за
обмяна на опит с ОО на
СИБ в гр. Долни Дъбник. И
ето така мина тя: предва-
рително бяхме подготвили
и хубав обяда в ресторант
в града- благодарности за
това на Виктория!

С много радост ни
посрещнаха там членове
на организацията начело с
председателката г-жа Здравка
Петкова и председателката
на ОКРК г-жа Стоянка
Вълва. Разменихме си
писменни отчети за това
какво и как работим като
сруктури на СИБ. Обещахме
си приятелство и да ни
посетят и те.

Работим в добро
сътрудничество и с РаО

“Бусманци“, благодаря на
всички гореспоменати
личности за уважението и
подкрепата, благодаря на г-н
Стефан Станоев - кмет на с.
Бусманци за многогодишната
му грижа и помощ, която
ни оказваше, безкрайни
благодарности на г-н
Светослав Петров и неговия
съдружник от ф-ма “Ортос“-
за ортопедични обувки!
Благодаря ви ПРИЯТЕЛИ на
нашето дружество! ■

НА 30-ГОДИШНИНАТА НА СИБ
БЕ ПОСВЕТЕН И 13-ЯТ ФЕСТИВАЛ
НА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ
В КВ. ЦЪРКВА - ПЕРНИК

ПРАЗНИК НА СИЛНИЯ ЧОВЕШКИ ДУХ

ТОВА Е СЪБИТИЕТО, НАЙ- ОЧАКВАНО И
С ВСЕ ПОВЕЧЕ УЧАСТНИЦИ ПОЧТИ ВСЯКА ГОДИНА –
ТАКА БЕШЕ И ПРЕЗ 2019-ТА

**Ирена Соколова - областен
управител на Перник
и Вяра Церовска - кмет на
община Перник**

**В продължение на
два дни - 31 август
и 1 септември - на
откритата сцена се
изявиха над 80 колектива
от цялата страна и гости
от Северна Македония и
Косово. Общият брой
на участниците
надхвърли
цифрата 1800**

ПРАЗНИК НА СИЛНИЯ ЧОВЕШКИ ДУХ

И поздравленията към участниците във фестивала от президента на РБ Румен Радев, и от Вицепрезидента на РБ Илияна Йотова бяха съзвучни с ентусиазма на хората. Много приятна изненада бяха поздравленията от кмета на с. Чавдар Пенчо Геров и от председателя на Съюза на глухите в България Николай Нинов

На 31 август на обичайната сцена – площадът пред кметството в кв. Църква – вече имаше десетки гости и състави, очакващи с нетърпение откриването на този празник на невероятната българска художествена самодейност, на силния човешки дух. Хубаво слово произнесе главната организаторка на събитието Анита Тараланска.

Фестивалът, който по традиция се организира от Съюза на инвалидите в България в пернишкия квартал Църква, е под патронажа на кмета на община Перник Вяра Церовска. Ето какво каза тя:

- Поздравявам Ви с откриването на този мащабен фестивал на хората с увреждания - сцена на традициите, творчеството, любителското изкуство - песни и танци, приемствеността и силата на волята. Тази година се отбелязва и друго значимо събитие - 30 години от основаването на Съюза на инвалидите в България. Радвам се да видя усмивките по вашите лица и да усетя специалното ви отношение към

На трибуната се качиха областният управител на Перник Ирена Соколова, кметът на община Перник д-р Вяра Церовска, кметът на кв. Църква Румен Петров, журито – Мими Иванова и Развигор Попов, представител на

- **това прекрасно събитие, с което за пореден път утвърждават нашата област. Благодаря ви за всеотдайността и активната ви гражданска позиция, за участието ви в обществения живот и празничните събития на нашия град и на нашата страна. Пожелавам ви здраве, повече усмивки, оптимизъм и неспирно творческо вдъхновение.**

Най-ценното от всичко е да бъдем заедно, да се разбираме, да усещаме подкрепата на хората до нас и да можем да се почувстваме по-силни“, добави тя.

Близко 2000 са участниците тази година. Според председателя на регионалната структура на Съюза на инвалидите в Перник Анита Тараланска с всяка следваща година интересът към фестивала расте.

„Всички хора идват тука, за да отхвърлят негативната енергия, да се зарядят с нещо хубаво“!

Фестивалът в Перник е среща на силния български дух, на българската традиция, на приятелството

ПРАЗНИК НА СИЛНИЯ ЧОВЕШКИ ДУХ

И още една традиция - за празничното откриване на събитието 30 бели гълъба бяха пуснати да отлетят в небето...

Фестивалът е с конкурсен характер. Компетентно жури ще определи призьорите. Нов елемент в него е готварството на живо и кулинарните изложби. В събитието се очакват гости от всички краища на страната, както и от чужбина - Косово и Северна Македония.

И като се започна надпяването, надсвирването и готвенето – та два дни... Да, никога не стига времето, за да изгори докрай страстта на самодейците да покажат какво могат!

ПРАЗНИК НА СИЛНИЯ ЧОВЕШКИ ДУХ

ОТКРИТ Е ПАМЕТНИК НА
ПЪРВИЯ КОМЕНДАНТ ОТ
ОДРИН - ГЕНЕРАЛ-МАЙОР
ВАКЛИН ЦЕРКОВСКИ БЛИЗО
ДО ПЛОЩАДА, ПРЕД
КМЕТСТВОТО-
ТОЙ ВЕЧЕ ЩЕ ИМА ПОЧИТ ОТ
ЦЯЛАТА СТРАНА..

СЛЕДВА

НЕУМОРНИ И ПРЕЗ ЛЯТОТО!

ИСПЕРИХ

Ангел НИКОЛОВ

Два дни група от 20 души – членове на клуба на СИБ „Вяра” в Исперих с председател Веселин Добрев гостуваха в Габрово и Велико Търново. Екскурзиантите бяха водени от Тодор Денев, член на ръководството на клуба, който създаде добра организация. Пътните разходи бяха осигурени изцяло от Община Исперих и всички останали доволни от всичко, което видяха в Габрово. След срещата в клуба на СИБ гостите от Исперих разгледаха най-напред Дома на хумора и сатирата, в който мнозина влязоха за първи път. Исперихчани бяха запознати с отделните кътове от информатора Анелия Христова и от екскурзовода Мая Сяркова и разбраха, че габровците другите размиват и себе си осмиват.

Екскурзията продължи с посещението и на планетариума. И тук исперихчани имаше какво да видят и научат - за историята на астрономията, общите данни за планетите, подробна лекция бе изнесена за вселената и слънчевата система.

Много сърдечно гостите бяха посрещнати от сестра Пелагия Костова в Соколския манастир, където ношуваха. Разгледаха манастира и научиха за неговата история, за архиепископ Йосиф Соколски - сътворителят на манастира. Вечерта всички хапнаха и пийнаха в заведението близо до манастира и се възхитиха от приятната обстановка. Някои си намокриха лицата в бистрата изворна вода в манастира.

На другия ден пътуването продължи до етнографския комплекс „Етѐра”, където хората отново останаха много доволни видяното и почувстваха истински възрожденския дух.. В кафенето се почерпиха с оригинално подготвено

► кафе на пясък.

На връщане към Исперих във Велико Търново и сперихчани се отбиха и в комплекса „Арбанаси“ и на Калояновата крепост, където се снимаха за спомен. Не пропуснаха да се отбият и в Дряновския манастир и да запалят по

свещичка за здраве. Всички бяха благодарни и на шофьора на автобуса, който им осигури приятно и безопасно пътуване.

ЕЛХОВО

Георги ПОПОВ

На 22.06.2019г. клубът на СИБ в Елхово си направи другарска среща със сродния клуб в Тополовград. И както вече е традиция ние всяка година се събираме на пикник и посещаваме Манастир „Св. Троица“, край с. Устрем. Всички знаят, че в църквата се намира костницата на Кара Кольо. И в параклиса в самото ѝ лоно има скривалище, където той се е криел от турците. Носи

се предание, че от скривалището в църквата е имало изкопан проход до горе в планината, където се намира и голяма дупка, наречена Кара Кольовата дупка. По-можешите от нас се качиха и горе до дупката. Направихме си и чудни снимки на „капанчетата“ - преливниците. Беше много, много хубаво. Пожелахме си традицията да се събираме всяка година да си

►

ЕЛХОВО

А на 13 юли членовете от клуба на СИБ - Елхово бяхме сред красивата природа край с. Лесово, по-точно - Дръстата. Там има изграден параклис по идея на Димитър Атанасов Минев.

Край параклиса „Св.Димитър“ свещено-иконом Ключков и протоиерей Станчев направиха тържествен водосвет за

здраве на жителите на селото и присъстващите от близкия град. Кметът на селото благодари на спонсорите, които помогнаха да се състои тържеството. Група самодейци изнесоха кратка програма и след това бе раздаден курбан за здраве.

На връщане към Елхово посетихме къщата за гости Йонкови и останахме очаровани от обстановката, почерпихме се в прекрасното барче и разгледахме чудесния басейн, пред който си направихме снимки. Ще запомним този хубав ден ! ■

Елена ЕНЕВА

РАЗГРАД

Вокална група „Детелина“ при ОО на СИБ взе участие в Шести събор на българското фолклорно богатство „Тараклъка пее и танцува“ - с. Градище, община Левски. Събитието се проведе в рамките

на два последователни дни - 27 и 28 юли в прохладата на лесопарк „Тараклъка“ (разположен на площ от 345 декара, предимно

летен дъб,
където някои
екземпляри
са на възраст
повече от 150
години). Съ-
борът се про-
вежда под па-
тронажа на
кметство с.
Градище, орга-

низационен комитет, младежка танцова формация «Мераклий-че». В проявявата участваха над 100 състава от страната, разделени в три възрастови групи в девет категории. Жури в състав Галина Дурмушлийска народна певица от Добруджанския край, Митко Димитров (Пайнера) и Велизар Василев - хореограф подреди фаворитите в различните категории. Вокална група «Детелина» гр. Разград с ръководител Иванка Петкова се завърна с грамота за своето достойно представяне. ■

ИВАЙЛОВГРАД

Иван ИВАНОВ

В края на юни група от ОО на СИБ-Ивайловград проведе екскурзия до Димитровград. Разгледахме дома-музей „Пеньо Пенев“ и изслушахме увлекателния разказ на уредничката на музея за живота и поезията на една от най-емблематичните и противоречиви личности на 20-ти век, гениален творец, този който написа :

АЗ, ЕДИН ОТ НАРОДА

Не мечтая
безсмъртие
и пътища

леки,
а ватенка топла
за зимния ден,
безсмъртно
нека остане
навек,
построеното
тук

от мен !
/Пеньо Пенев/

Разгледахме и прочутия
Димитровградски пазар. Всеки си
закупи по нещо. На връщане посетихме
и разгледахме църквата в с. Узунджово. ►

ИВАЙЛОВГРАД

Разгледахме и прочутия Димитровградски пазар. Всеки си закупи по нещо. На връщане посетихме и разгледахме църквата в с. Узунджово. Селото разположено на кръстопът,

свързващ Европа и Азия, е известно с голям панаир на територията на Османската империя в миналото, просъществувал близо 2 века.

През 1592 година Великият везир Синан паша, виждайки местоположението и ролята, която играе панаирът, дарява 30000 златни гроша за построяването на голяма джамия и приличащ на крепост керван сарай с 2000 места за нощувка и за 1000 коня. Построени са много чешми, 80 огнища, два хамана и имарет.

Със започването на Руско-турската война търговското средище прекъсва своята дейност. През 1907 година Турция връща имота на България и джамията е преустроена на църква.

Тревненският майстор уста Дарин Божков резбова нов иконостас. На прозорците са поставени изящни стъклописи, изобразявайки сцени от живота на Божията майка.

Нашето пътуване продължи към намиращото се на 9 километра с. Александрово. Там посетихме и разгледахме музейния център „Тракийското изкуство в Източните Родопи“. Музейният център отваря врати през 2009 година с помощта на Японското правителство по програмата за безвъзмездна помощ за културата. Разположен е в близост до могилата с оригиналната гробница. ■

Салим САЛИХ

В събота и неделя беше празничен за един от действащите девически манастири в Североизточна България „Св. Св. Петър и Павел“ край шуменското село Златар. Той се състои от стара жилищна сграда за монахини, които го обитават, и малка, но много красива и добре поддържана църква, върху чиято фасада са изписани ликовете на свети-

С. ЗЛАТАР

► те апостоли Петър и Павел. Преди няколко години започна строежът на нова сграда на манастира, която все още е незавършена. Хора от Шумен, Хитрино, Търговище, Аксаково, Провадия, Златар и околните села се стекоха в двата почивни дни, за да участват в празника на манастира, да почетат имената на своите близки именници и да се помолят за здраве и бекет. «Тук ще се помоля за здравето на цялото ми семейство, за успеха на нашата държава и нашия народ, за мир и щастие, за благоденствието на селото ни, повече да няма влакови катастрофи – като тази преди близо 3 години», каза Маргарита Великова от Хитрино, дошла заедно с още 12 души с увреждания на храмовия празник.

Златарският манастир е известен с лековития извор и легендите за възстановяването му през 1937 г. Отто-

гава е именуван на светите апостоли Петър и Павел и така Петровден става най-специалният ден за неговите обитатели. «Това е едно от големите светилища на България, и с нашето присъствие ежегодно спомагаме за потвър-

рждаване на християнската вяра по тези земи, вярата ни в светите апостоли Петър и Павел няма да угасне!», каза още една от жените от Хитрино.

След празничната литургия и водосвет всички миряни бяха поканени на тържествен курбан, приготвен от монахините на манастира. ■

КУБРАТ

И през тази година хората от СИБ в гр. Кубрат, за пореден път, водени от Радослав Няголов-председател на РО на СИБ Разград, спазиха традицията да посещават гр. Одрин в Република Турция. Двата юнски дни в прекарани в приятелска обстановка създадена от

Радослав НЯГОЛОВ

любезните домакини преминаха много приятно и неусетно. За хората със затруднено придвижване домакините се погрижиха за подходящи условия. Всички останаха доволни от видяното и преживяното и заредени с добро настроение се прибраха в родния край. ■

КУБРАТ

В ранната утрин на 27 юли членове и симпатизанти на ООО на СИБ Кубрат потеглихме по маршрута Кубрат–Силистра-Констанца-Тулча-с. Черна/Румъния/-Кубрат.Първият град, който посетихме, беше Констанца - морската столица на Румъния с второто по големина пристанище в Европа.Направихме панорамна обиколка и се насладихме на красотата на най-известния румънски морски курорт Мамая, който е с дължина 8 км.и широчина само 350 м.и гроници от едната страна Черно море, а от другата - с езерото Сют-гьол. След това потеглихме за гр.Тулча, наричан още дунавската столица на Румъния.

Градът е бил важен център на Българското Възраждане през 19-я век. Тук са родени или работили такива известни българи като Стефан Караджа, Г.С.Раковски, Сава Доброплодни и много други. До освободителната руско-турската война през 1877-78г. населението тук - а и в цяла Добруджа- е било предимно българско, но след Берлинския, по късно и след Ньойския договори, тези земи са били предадени на Румъния и започва румънизацията на местното население.Това продължава до 1940 г.,когато по Крайовската спогодба Южна Добруджа е върната на България,а българите от Северна Добруджа са принудени да се преселят в майка България.Голяма част от нашата група,бяха наследници именно на тези преселници и бяха тръгнали да видят местата, където са живели техните родители и деди.

В гр.Тулча има многобройни културни и исторически паметници,като Музея на Дунавската делта с много интересен аквариум, построената от местните българи през 1869 г.българската църква „Св. Никола“,паметника на Г.С.Раковски и много други. Безспорно най-атрактивният момент беше разходката с корабче по делтата на р.Дунав/на снимката/.Делтата на Дунав е един природен феномен и е под защитата на Юнеско

Домакините навсякъде бяха много любезни, гостоприемни и уважителни,като специално трябва да отбележим,че входовете на различните културни и исторически институции са напълно безплатни за хората с увреждания.Вечерта в ресторанта на хотела групата показаккак умее да се весели българинът.

На другия ден посетихме с.Черна - на 50 км от гр.Тулча, където са родени и живели родителите и близките на част от нашите екскурзианти. Беше наистина много трогателнода гледаш как те прегръщаха табелата с името на селото при влизането ни в с.Черна/на снимката/.По ►

► късно, беше посетена построената от местните българи църква "Св. Никола", издирени бяха и българи/вече порумънчени/, които не са се преселили в България и са останали да живеят в родното си село. Срещата с тях наистина беше много трогателна.

След обяд тръгнахме към България, като направихме кратка почивка в гр. Черна вода. Всички останаха много доволни от избрания маршрут и приятните преживявания, като на сбогуване си пожелахме здраве и нови интересни екскурзии. ■

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Когато миналата година ние, инвалидите от Велико Търново, се завърнахме от почивка в Кушадасъ – Република

Илка БАНКОВА

Турция, всички пожелахме да отидем отново там. Но тази година изненадата беше още по голяма. Не къде да е, а на турската ревиера в Анталия. Организаторите Йотка и Станислав надминаха нашите очаквания. Още от месец ноември миналата година те се заеха с организацията на тази почивка – проучване на курортите, записване на желаещите, а те не бяха никак малко - 89 души - и затова се наложи да ходим с два автобуса. И този път организацията беше перфектна. За всеки имаше картонче с номера на автобуса и място за сядане. Макар че пътят е доста дълъг, близо 21 часа, всички издържахме и на отиване и на връщане, защото има какво да се види по време на пътуването. Магистралите, по които се движехме, са чудесни, шофьорите - много добри професионалисти, ►

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

екскурзоводката Румяна ни разказа за всичко интересно, което виждахме по време на пътуването. Жалко само, че не можахме поне да зърнем Истанбул... И на отиване и на връщане минахме през нощта. Видяхме само новопостроения трети мост „Султан Селим Явуз“...

Курортът е много хубав – хотел „ARMAS GREEN FUGLA BEACH 4*“. Бяхме настанени в къщи на по три етажа с еднакво обзавеждане. Комплексът е голям с три басейна, зоокът, чудесен плаж с фин пясък, сенници и шезлонги. През цялата ни почивка морето беше много спокойно, крайбрежната ивица е на плитък залив и в морето може да се влиза доста навътре. Водата - кристално бистра и топла. Някои от нас ползваха шезлонгите на плажа, други на басейните. Храната беше в изобилие. Успяхме да опитаме от вкусните блюда на турската кухня. Аниматорите бяха се погрижили за доброто настроение на почиващите. Имаше разнообразни игри и програми както за малките, така и за възрастните. Сутрин започваха с водна гимнастика с уреди. Различни игри с децата - до обяд. Престоят ни там съвпадна с Рамазан и организаторите

бяха подготвили две огромни сладоледени торти. Имаше за всички. Гледахме огнено шоу, имаше вечер с кубински акробати, турска вечер с дервиши, белиденс, турски танци и много забавни игри.

Голяма част от нашата група ходихме организирано до Алания, плавахме с пиратски кораб с много атракции по Средиземно море. Няколко души посетихме древния град Сиде и римския амфитеатър „Аспендос“, който е действащ и до днес. Преживяванията, свързани с посещенията на обекти, няма да забравим. Седемте дни от почивката минаха неусетно. Сега ни чака, надяваме се, горещо лято с още екскурзии в страната, изяви на нашето „Арт ателие“, но за всичко това знаем, че ще се погрижат нашите неуморни организатори и чудесни приятели Йотка и Станислав. Нека всички да бъдат живи и здрави и отново да има такава почивка! ■

САМОКОВ

София СОТИРОВА

Нашият дълбокоуважаван съгражданин маестро Борис Стрински достигна достолепната възраст 90 години. Няма човек в града, който да не го знае, да не го познава като композитор и музикален ръководител на редица хорове и певчески групи в града. Широко известен е и в страната с огромното количество планинарски песни по негова музика, а често и по негов текст.

Като дългогодишен ръководител на вокална група „Еделвайс“ към организацията на СИБ ни покани да ознаменуваме юбилея. След редовната седмична репетиция всички хористи и ръководството на организацията се събрахме в клуба на СИБ, поздравихме го, като му пожелахме много здраве и още дълги години да ни радва с таланта си и да ни помага в различните музикални изяви. Данчето почерпи с погача, специално приготвена за случая. Вдигнахме наздравници, много и различни пожелания получи Бай Боре от любимите си хора. Сподели ни и много спомени от нелекия си живот, който обаче винаги е бил окрилян от музиката. Пожелахме му да сме все така заедно и до 100-тния юбилей. ■

В Самоков за 16-ти път се проведе националният фестивал на туристическата песен „Бялата порта на Рила“. Той бе открит от кмета на общината г-н Владимир Георгиев. Веднага след това той поздрави маестро Борис Стрински с 90-годишния му юбилей, като му поднесе специално подготвено табло с негови снимки. И тази година певческата група „Еделвайс“ към организацията на СИБ под вещото ръководство на Борис Стрински се представи повече от добре Във фестивала участваха още 12 певчески групи от страната, като всички изпълняваха основно песни по музика на Борис Стрински и не пропускаха да до поздравяват. Фестивалът завърши с изпълнението на хор „Планинска песен“-София, които след поднесенния букет от туристически песни, изпълниха и „Многая лета“ в чест на юбиляра. ■

ТВЪРДИЦА

Радка ЗЛАТЕВА

В клуба на хората с увреждания в Твърдица „Вяра, Надежда и Любов“ в края на юни имаше празник. Рождените през първото полугодие празнуваха рождените си дни с всички членове.

Празникът бе открит от зам.председателя на клуба. Прозвуча „Рожден ден“ на Мая Нешкова. Всички рожденици чуха кратка характеристика за себе си: характер, инициативност, приятелство. Те получиха пожелания за здраве, дълголетие и още по-активно участие в дейността на клуба. С поздравление към всички рожденици се обърна г-жа Минка Жабова. „Нека да сме живи, здрави и много години да празнуваме рождените си дни“ – каза тя.

Имаше наздравници, шегички, пожелания и музика. ■

Маргарита МИНКОВА

ЛОЗНИЦА

В началото на август група от ОО на СИБ – Лозница потегли на вълнуваща екскурзия – най-напред стигнахме до Несебър и разгледахме Етнографския музей. После с кораба „Св. Анастасия“ акостирахме на острова „Св. Анастасия“. Там изслушахме беседа за историята на острова, разгледахме и музея, към който ни отведе асансьор за трудноподвижните хора. Запалихме свещички в църквата, не пропуснахме да опитаме вкусната рибена чорба. И на всеки бе

върчен сертификат за островитяни...

На следващия ден посетихме замъка в Равадиново – една наистина приятна и запомняща се разходка! Всеки от нас отнесе със себе си много спомени, снимки, бутилки вино и дори едно макар и мимолетно вживяване във времето на принцовете и принцесите...

В програмата ни бяха включени посещения на Етнографския музей в Елхово, Историческия музей и безистена в Ямбол, къщата – музей на

► *Хаджи Димитър в Сливен. Пренощувахме в уютен хотел в Елхово след вечерята и веселбата там.*

Благодарим за съдействи-

ето на община Лозница, на превозвача Севдалин Янакиев и на собствениците на хотел „Банята” в Елхово. ■

Кристина КУЛЕВА

ГАБРОВО

В Клуб на СИБ в Габрово се случват чудесни срещи...Седемнадесет души от Клуба на СИБ в с. Шияково „Дълголетие”, съвместно с хора от Клуба на пенсионера от с. Загражден (и двете села са разположени на северната ни граница) - ни гостуваха. И се получи чудесен празник-празника на едно ново силно приятелство! Разменихме си подаръци, почерпихме се и си попяхме!

Гостите имаха възможност да посетят известния „Дом на хумора и сатирата” и останаха с невероятни спомени. Изказаха благодарности към колектива на габровския клуб, към певческата група „Надежда” и към Бог за изживените емоции!

Дружеството на СИБ в Габрово и Клуба канят всички членове от Съюза на инвалидите в България да бъдат наши гости. Вратите и сърцата

ни са широко отворени!

Като Председател на РО на СИБ - Габрово и като живеещ вече три години в семейството на хората с увреждания в България бих казала, че по-безценно от усмивките по лицата им няма! Удовлетворена и щастлива съм да присъствам на такива горещи срещи. ■

ПОЗДРАВЛЕНИЕ

Членовете на ОО на СИБ - Разград споделиха 80- годишния рожден ден на Цветанка Матеева - дългогодишен член на организацията и активен участник във Вокална група „Детелина”. За юбилея си Цветанка получи много подаръци, пожелания и най-важното - празникът ѝ беше споделен с приятели.(Е.Е.)

БЪДИ ЗДРАВА, ЩАСТЛИВА И УСМИХНАТА, ЦВЕТАНКЕ!

ПЛОВДИВ

Смиляна ЗАПРЯНОВА

По инициатива на УС на РО СИБ – Пловдив и тази година отново се проведе атрактивно състезание на хора с увреждания за майсторско управление на автомобил категория „В“. То бе по случай „30 години СИБ“ и в изпълнение на план-програмата за отбелязването му.

Записалите се бяха 15 участника разделени на две групи:

I група – стандартно управление и

II група – с пригодно ръчно управление

Представителите бяха от общинските организации от гр. Пловдив, гр. Първомай, гр. Карлово, с. Калояново и с. Ръжево Конаре, които са в структурата на регион Пловдив. От всички участници, само 4 смели дами се престрашиха да преминат трасето за време и 4-те фигури за прецизност, които са от ежедневната практика на шофьорите.

При I-ва група победители станаха:

1 място г-н Петър Шутеков – гр. Първомай

2 място г-н Мирослав Пащиков – гр. Първомай

3 място г-н Васил Запрянов – с. Калояново

При II-ра група победители станаха:

1 място г-н Димо Иванов – с. Ръжево Конаре

2 място г-жа Румяна Милева – гр. Пловдив

► 3 място г-н Славчо Топалски – гр. Пловдив

За всички отличили се имаше предметни награди, грамоти и символични купи. Останалите участници получиха грамоти и метализирани сенници за проявеното желание и участие.

Подкрепителни пакети се предоставиха за зрители и състезатели.

За собственика на Международна писта „Дракон“ с. Калояново, който я предостави без-

възмездно за проявата ръководството на УС на РО на СИБ – Пловдив поднесе „БЛАГОДАРСТВЕНО ПИСМО“ и сувенир на ретро автомобил. ■

РАЗГРАД

Елена ЕНЕВА

Вокална група „Детелина“ при ОО на СИБ взе участие в Шести събор на българското фолклорно богатство „Тараклъка пее и танцува“ - с. Градище, община Левски. Събитието се проведе в рамките на два последователни дни - 27 и 28 юли в прохладата на лесо-парк „Тараклъка“ (разположен на площ от

345 декара, предимно летен дъб, където някои екземпляри са на възраст повече от 150 години). Съборът се провежда под патронажа на кметство с. Градище, организационен комитет, младежка танцова формация «Мераклийче». В проявявата участваха над 100 състава от страната, разделени в три възрастови групи в девет категории. Жури в състав Галина Дурмушлийска народна певица от Добруджанския край, Митко Димитров (Пайнера) и Велизар Василев - хореограф подреди фаворитите в различните категории. Вокална група «Детелина» гр. Разград с ръководител Иванка Петкова се завърна с грамота за своето достойно представяне. ■

СЕПТЕМВРИ

Гена ГОЧЕВА

На големия християнски празник Успение Богородично клубът на СИБ в град Септември отбеляза двоен празник – 16 години от създаването на клуба и 30 години от създаването на Съюза на инвалидите в България.

Нашият клуб е нашия втори дом, който носи с гордост името „Вяра“. През всичките тези години в трудности и неволи, които съпътстват живота на всеки един от нас, ние разбрахме значението на думата „заедно“, защото заедно ние можем повече и го доказахме. Всеки един от нас живее и се вълнува от проблемите на другия, защото сме семейство, защото разбираме и искаме нещата да се случват с наше участие.

Не случайно избрахме празника Голяма Богородица, за да отпразнуваме тези значими за нас годишнини. Посланията на този ден са различни, но те са насочени към едно - да ни накарат да се почувстваме обичани и значими. Убедени сме, че ние хората с увреждания имаме своите мечти, искаме да имаме приятели. Копнеем за мила дума, открит поглед и капка уважение. Ние вярваме, че наша много важна и чисто човешка мисия е хората с увреждания да получат необходимата подкрепа за постигане на пълноценно човешко съществуване.

Както повелява традицията имаше курбан и водосвет. Събрахме около празничната трапеза нашите членове с благодарност за тяхната всеотдайност и с вяра и надежда за по-добро бъдеще. А на всички тежко болни наши членове получиха от празничния обяд в домовете си. Празникът беше уважен от кмета на общината и общинската администрация, които ни дариха осветена икона на Света Богородица.

Ние не искаме да се чувстваме специални, а искаме да бъдем значими воля и кураж да се борим за достоен живот. За да се радваме на всеки ден, с който ни е дарил Бог!

НОВ СОЦИАЛЕН ПРОЕКТ В ПОПОВО

Екатерина ХРИСТОВА

Нов проект за осигуряване на патронажни грижи за възрастни хора и лица с увреждания стартира от септември тази година в Поповско. Услугата ще бъде възможна по проект на оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ (2014 – 2020 г).

Общо 102-ма жители на общината ще получават патронажни грижи през 12-месечния период на проекта, както и ще им бъде предоставена психологическа подкрепа.

Основната цел на проекта е подобряване на качеството на живот и възможностите за социално включване на хората с увреждания и възрастните хора чрез осигуряване на мрежа от услуги в домашна среда и изграждане на подходящ капацитет за предоставянето им. Чрез изпълнението му ще се създадат подходящи условия за изграждане на модел за патронажни грижи за възрастни хора и лица с увреждания, включително с хронични заболявания и трайни увреждания, с цел осигуряване на почасови мобилни интегрирани здравно-социални услуги в техните домове на територията на общината. С реализацията на този проект ще се надградят постигнатите резултати по предходния – „Домашни грижи

за независим и достоен живот”.

Услугите ще се предоставят на лица с увреждания и възрастни хора над 65 години във всички 36 населени места от общината за период от 12 месеца. Всяко лице от целевата група ще може да получава здравно-социални услуги до 2 часа на ден, които се изразяват в: закупуване на хранителни продукти, заплащане на битови сметки, закупуване на лекарства по рецептурна книжка, почистване на обитаваното помещение, измерване на кръвно налягане и кръвна захар, смяна на превръзки след болнични интервенции, поддържане на лична хигиена и доставка на храна от Домашен социален патронаж (при изявено желание от потребителя).

Общата стойност на проекта е 210 518,24 лв., 50 000 лв. от които са за закупуването на специализиран автомобил в услуга на предоставяне на здравна грижа от назначена за целта медицинска сестра.

От общинската администрация поясниха, че сключването на договор по проекта „Патронажна грижа за възрастни хора и лица с увреждания в община Попово“ между Общината и Министерството на труда и социалната политика предстои да се сключи в най-кратки срокове.

СЪЗДАДЕНО С ЛЮБОВ

Мария КОНСТАНТИНОВА

Три в едно. Семейство Личкови - бащата Никола, синът Милен и дамата в семейството - Мария, съпругата и майката. Силна е връзката и обичта помежду им... Из под ръцете на двамата мъже се „раждат“ скулптури, малки пластики, графики, живопис. Съпругата, майката, винаги е до тях. Обгрижва ги, окуражава ги, подкрепя ги в творческите им начинания.

Това е уводът ми към репортажа в две части за творците в семейство Личкови - баща и син. Познавам ги отдавна, „срещала“ съм се с творбите им многократно.

ПЪРВА ЧАСТ - СИНЪТ

Запознайте се, уважаеми читатели, с младия художник Милен Личков – синът, с който всеки родител би се гордял.

„ЗА ДА „ОЖИВЕЕ“ БЕЛИЯТ ЛИСТ!“

- Кой е Милен? – попитах.

- Много сложен въпрос (засмя се). Човек трябва добре да познава себе си, за да отговори изчерпателно. Накратко - роден съм преди малко повече от 40 години с генетично заболяване, което до голяма степен определи живота ми - бяха първите думи на младия мъж.

- От ранна детска възраст обичаш да рисуваш. Помниш ли първата си рисунка?

- Никога няма да я забравя. Винаги ми става смешно, когато се обръщам назад... Бях малък, учех се да чета. Първата книжка, която мама ми прочете, беше за Робинзон Крузо. Впечатлих се. И..., нарисувах риба. Татко видя рисунката и се изненада, защото я бях направил доста реалистично. Вложих впечатленията си, когато наблюдавах как мама чисти риба, за да я приготви за обяд или вечеря. ...

Любовта към рисуването е свързана с баща му, скулптор, който вижда дарбата му и го подкрепя в първите му стъпки.

- Не съм бил много контактно дете. Повечето време си стоях ▶

► вкъщи и уплътнявах часовете си с рисуване. А то е приятно занимание.

- „Контактуваше“ с четката и молива?

- Да, и това беше в най-ранна детска възраст.

- Излиза, че талантят ти е наследен от татко ти.

- Мисля, че да. Но има и нещо друго – примера на подражанието. Всяко дете в подобна среда, като вижда какво „излиза“ изпод ръцете на родителя му, ще погледне с други очи на това, което на него харесва и обича да прави. Особено когато татко ме водеше в ателието си и гледах как извайва скулптурите от метал, как разглежда книги и произведения на изкуството... В общи линии децата подражават на родителите си. Е, ако имах повече време и възможности за създаване на други неща, по-малко щях да се занимавам с рисуване. Но, заболяването ми... Застоявах се вкъщи и рисувах.

Имало период, в който Милен не мислел, че ще се изяви като художник. Насочвал се към други неща, пак в хуманитарната сфера – история, литература, искал да кандидатства в тези специалности или да учи право.

МУЗИКАНТИ

- Знаете, младият човек се лута насам-натам. В един момент

реших да се насоча към изобразителното изкуство. Кандидатствах и ме приеха в Художествената академия. Изучавах графика при проф. Галилей Симеонов, за който мога да кажа само хубави неща. Професорът даваше голяма свобода на студентите да се развиват, както те чувстват нещата. Не ги ограничаваше в

творчески рамки, поощряваше доброто във всеки един от нас. Не бях завършил художествена гимназия. За мен беше голям шанс, че попаднах при такъв преподавател. Може би, ако бях при друг, където нещата са много по-рамкирани в тези коловози, образованието ми щеше да бъде по-трудно.

Много неща научава Милен в академията, доразвил в живота си по творческия си път. Когато се дипломираше, имал илюзии, като всички завършващи студенти, които смятали, че всички врати ще бъдат отворени за тях и ще намерят път в живота. След завършване

КЛОУН

ОБУЩАР

СЪЗДАДЕНО С ЛЮБОВ

на академията преди двайсетина години, разбрал, че човек може да сложи дипломата си в рамка и да я закачи на стената, защото няма да му помогне. Тогава кризата в България беше в апогей, която за съжаление още не е преминала. Трудно се намирало работа. Младият художник правил опити да започне в някое издателство или в нещо от този род. Но, не би. А и здравето му го ограничавало. Решил да помага на баща си в малкото му ателие-галерия. Започнал да „запълва“ стени-те на помещението със свои произведения. „За да има по-добър вид галерията“, казва с усмивка. Оказало се, че баща и син много добре се допълват.

- Харесвам произведенията на баща ми. Той пък харесва моя начин на работа. Двамата продължаваме през годините - времето изтича като пясък между пръстите, всичко отминава... Не мога да кажа, че съм имал големи творчески постижения, това ще кажат хората, които са виждали картините ми. Но мога да кажа, че съм доволен от работата си, от живота си. Процесът на рисуване ми доставя удоволствие. Когато нарисуваш нещо, виждаш как полека-лека оживява белият лист. Как полека-лека грубите неща се изглаждат, стават ясни, понятни и естетически издържани с красота на форми. И в един момент става завършено произведение на изкуството. Тогава ти, творецът, изпитваш творческа наслада. Защото си създал, изпод пръстите ти е излязло нещо, направено с любов.

Картините на Милен са представяни на изложби у нас и в чужбина – изложение на Българската графика в Словакия и Полша; съвместни с баща си; в Никозия; в Кипър. Негови произведения са собственост на частни колекционери от България, Германия и Франция. Освен с графика, прави илюстрации на детски книжки.

Произведенията му наистина говорят. Фигурални композиции, пейзажи, графики оживяват пред очите ти, когато ги гледаш. Милен Личков продължава да търси красотата и естетиката, които влага в произведенията си.

Снимки - личен архив

ПОСЛЕСЛОВ. В края на септември е рожденият ден на талантливия млад художник.

**МАТЕРИАЛЪТ ЗА НЕГО Е ПОДАРЪКЪТ НИ -
ЧЕСТИТО ОТ СП. „КУРАЖ“!**

В следващия брой ще присъства другият творец – БАЩАТА. ■

Представяме поетесата Калинка Атанасова Митонова

Тя е родена на 24.02.1950 година в Ивайловград. Завършила е Института за подготовка на начални учители в Кърджали през 1968 г. и 35 години е отдала на предучилищното възпитание като детска учителка.

Първата ѝ книжка, озаглавена «Райска птица», е издадена през 2002 в Пловдив. Тя започва с молбата на книгата:

*Пожелавам
да я пазиш чиста,
до старини златиста.
Да я показваш на внуци,*

*без да се бият с юмруци.
Да я четат на срички
гладни, жадни птички.*

Сполучливо е заглавието на дебютната стихосбирка на Калинка Митонова, защото ние всички идваме от страната на детството. Децата са ясно грейнали звездички и Митонова вярва в това, предава тази вяра и на нас – казва редакторът на книгата ѝ Николай Гюлев.

Втората ѝ книжка «Нежно прераждане» е издадена през 2002 г. в София. Калинка Митонова търси спонсори за следващите си книги.

*Как искам да живея,
с песен на уста
и стихове да лея
с капчука в утринта.*

*В небе безкрайно
от птичите ята
да рисувам порива -
лик на Любавта!*

В «Нежно прераждане» настроенията се менят като изгрева и залеза и рисуват неистовия пулс на едно женско сърце, с трепета на възшебна нишка, познала дълбините на душата и стигаща до читателя...С магията на поетичното слово се преражда в душата обичта и вярата, че днес сме утрешни щастливци, а утре -вечните трубадури на любовта.

Втората ѝ книжка «Нежно прераждане» е издадена през 2002 г. в София.

*Обич вечна
Обич единствена
от всички желана -
чиста, недостижима,
нудовлетворена.
Обич - болка
от незарастваща рана
изгрев за влюбени, възвишена
и на космическата Вселена. ■*

ГОСТУВА НИ ОТНОВО ПОЕТЪТ

РУМЕН ПЕТКОВ

ЛЯТО НА ОЧАКВАНЕ

Нощта не бе сънувано очакване,
а тръпка между мен и лятото,
по неочаквана пътека да дойдеш,
по тази сребърната, лунната.
Тя избира среща,
край брега на морето,
в тишината на спящия пясък
и копнежния шепот на чайките.
Небето пръска звезди по водата,
искри омагьосващи синьото,
а вълните носят искрите,
на брега, за да станат дантели.
Прегръщат нежно нозете ни,
и ни носят навътре, там,
да пламнат искри във очите,
звездна целувка да сторим.
Непозволените до днес
думи пошепнах,
една твоя милувка разреши,
затуй, че си красива,
изящен дар от морето...
Единствен и неподвластен
на бриза и неговото синьо,
на очакването и огъня,
запален от очите в сърцата.
Такава те обикнах,
със светлината на звездите,
през космични разстояния,
с безсмъртието на нежността.

КОСТЕНЕЦКА ИМПРЕСИЯ

Нощта разстла спокойствие,
сред потънали в мъгла скали,
сред недокоснати от стъпките поляни,
и мълчаща до болка тишина.
Борове дремят в тъмнината,
птиците със тях мълчат,
заспи и ти във тишината,
в «Гургулица» чакай сутрината.
Широко длан отвори Рила,
там слънцето усмихнато изгря,
събудената свежест дава сила,
и песента на близката река.
Под стъпките хрущи пътека,
засенчена от неузрялата къпина,
дъхти на биле, омайващо човека,
зелен прибой на рилското море.
Тътен далечен се чува,
пада вода, скалата дълбай,
поглед водопада любува,
душата се радва безкрай.
Укротена от студени скали,
и топло, окъпано лято,
Чавча спокойна започва игри,
в лабиринт от каменно ято.
Величествено тъне Рила планина,
в изящество и непорочна красота,
поклон да сторим на природния покой,
не си отивай, той е твой!

ТАЗИ НОЩ ВИ СЪНУВАХ

Не го искам, а се случи!
Откъде, Господи, тези сънища,
нима не отиваме там безвъзвратно,
а ни връщаш със сънищата?
След толкова години очакване,
дойдохте, мамо и татко, оттам,
ПАК СЪЩИТЕ, във кротост,
с ореола на светци.
Един сън цяла приказка,
приказка, разказала за приказка,
а ние във съня ми,
със брата сме реални.

Печка затопля малката кухня,
на масата бедна храна,
четирима там сме отново
и припряно всеки разказва деня.
думи, думи безкрайни,
книга цяла да създам
за тяхната младост
и нашето детство.
Посегнах да събудя съня
с надеждата отново да сънувам,
а Вие кротко се усмихвахте
и тихо се върнахте там...

ЛЕТЕН ВИВАЛДИ

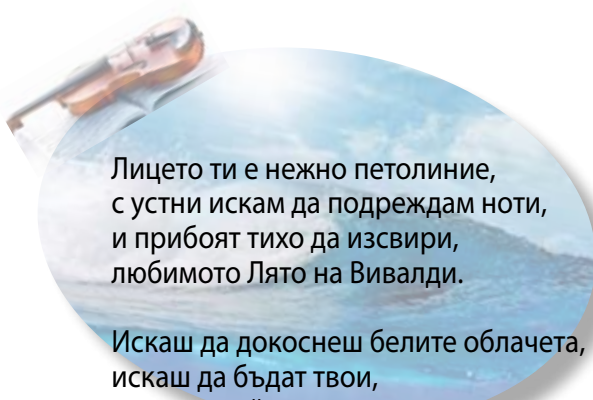
Как да напиша което се случи?
Да, нотите сами се подредиха,
и засвириха Времената,
твоего любимо Лято на Вивалди.

Море,, бриз, и дюни,
тихо се плискат вълните,
музика, побелял обожател,
очите ми греят по теб.

ти ми направи подарък,
бяла лятна приказка,
не луксозно опакована,
едно незабравимо изживяване.

Прекрасна е бялата ти шапка,
и бялата роза в ръка,
да вървим по белия пясък,
прегърнати и с твоето ухание.

Чаровна си , и приказна,
усмивката ти грее, да танцуваме,
загледан в хубостта която носиш,
забравям с думи да те милвам.

Лицето ти е нежно петолиние,
с устни искам да подреждам ноти,
и прибоят тихо да изсвири,
любимото Лято на Вивалди.

Искаш да докоснеш белите облачета,
искаш да бъдат твои,
не протягай ръце към хоризонта,
това е бялата приказка!

Като всяка приказка,
нужно е вълшебство,
една много дълга целувка,
която да стори чудото!

Направихме го бавно, и дълго,
стон изтръгват устните,
а чайки ни донасят на крилете си,
твоите бели облачета.

Прибоят свири Вивалди,
красиво е до невъзможност,
и нека така да остане,
по брега на тихото мълчание.

▶ ГОСТУВА НИ ОТНОВО ...

ЗАБРАВЕНАТА ГАРА

Вятърът с прозрачен плащ
побутва отворения ми прозорец,
вдишвам и издишвам цигарен дим,
погледът ми зад хоризонта блуждае.

Разказвам на залеза и хоризонта
за тебе и онова заминаване
и колко исках да те имам
сътвоя смях и твоите сълзи.

Ти беше в мене, аз в теб,
в дните ни, нощите и сънищата,
аз бях млад, ти също
и гарата бе толкова красива.

Там случаят неволно ни остави
сред дъх на мента и на мрак,
а гарата побърза да задреме
в часа, когато бяхме с тебе.

Там, в полето, сред тревата,
лежахме като в люлка от мечти,
останали без дъх, съвсем сами,
попаднали в ленивото безвремие.

Премина влак със трясък
по релсите заминали в безкрая,
и бяхме толкоз близко до звездите,
до релсите, миражите и хоризонта.

А вятърът побутва ми прозореца,
отново иска нещо да ми каже,
разбрах и го повиках,
а той пропусна всичките си пътища.

Задъхан, започна да разказва,
за перона, забравил хилядите стъпки,
приютит гълъби и пръснати вестници,
покрит със прах и мазни сажди.

За релсите изпънали снага в забрава,
притихнали във спомени
за тракащите колела,
забравили сирената на влака.

За отдавна заспалите семафори
и локомотива, останал без пара,
за гарата самотно притихнала,
покрита с прах и мазни сажди.

Не зная твоя адрес, дори телефона,
да ги искам е глупаво и нелепо,
да докосвам твоето бледо лице,
да го целувам, когато те няма...

Моят влак пътува към залеза,
потракват стрелки, гари минава,
той идва, за да си отиде
една безкрайно повтаряща история.

ИСТИНСКА

Исках да те създам,
а те намерих съща,
цяла изпепеляваща,
цяла греховна.
Заля ме с водопад от коси,
очите ти до болка желаят,
мълчиш, не жалиш,
ненаситна си.
Необузданата ти страст, у
в шепи ме събра,
крехкото ти тяло,
изгори моята прегръдка.
Ураганът затихна,
станахме пепел,
и вятър ни понесе,
по измислена пътека.
ти тържествуваш,
ти покоряваш,
ще се връщаш ли?
Така си истинска!

Знаете ли че...

Хората с различни увреждания са част от обществото на всяка страна. Много от тях притежават силен дух и безброй други умения и способности, дадени им от Бога, за които обществото не подозира - показват и доказват, че няма граници пред силата на човешкия дух. Обичам да се ровя, да търся и чета информации, да гледам клипове за талантиливи хора с увреждания в областта на изкуството и спорта - музиканти, певци, художници, атлети... Под рубриката „Знаете ли, че...“ накратко ще ви разказвам за тях.

ЧАСТ 1

БРИТАНСКИ ПАРАОРКЕСТЪР

Защо параоркестър? Защото е първият ансамбъл в Обединеното кралство, в състава на който са само от музиканти с различни физически увреждания. Създаден е през 2011 г. в Бристол по инициатива на диригента Чарлз Хейзълууд, чиято най-малка дъщеря Елиза е с церебрална парализа, но има ангелски глас и е отлична певица. Диригентът осъзнава, че рядко вижда музиканти с увреждания в оркестрите. И стига до идеята да създаде платформа за тях, с което да им помогне при преодоляването на предразсъдъците, че физическите ограничения са пречка за достигането до съвършенство в музиката.

„АМЕРИКА ТЪРСИ ТАЛАНТ“

Гледах клип с впечатляващата изјава на 22-годишен сляп младеж и с аутизъм, участвал в американския формат на популярното телевизионно предаване, състояло се в края на юни т.г. Името му е Коди Лий. Всяка стъпка от всекидневието му е огромно предизвикателство за него.

Придружаваше го майка му - Тина Лий. Представи сина си на журито и зрителите и каза, че семейството му отдавна е разбрало, че обича музиката. След това заведе Коди до рояла, който седна пред клавишите, притихнал за секунди. В залата също беше тихо. Зрителите бяха вперили погледи на сцената в очакване. И... Коди засвири и запя. Публиката онемя, но за кратко, след което виковете им взривиха залата. А съдиите? Те стояха безмълвни и не вярваха на това, което се случваше на сцената. За да изразят възхищението си от страхотното изпълнение на младежа, се качиха на сцената, прегърнаха го и го поздравиха.

За няколко минути младият американец Коди Лий направи света по-добър с впечатляващото свирене и пеене. С изпълнението си докосна до сърцата на журито и публиката, на милионите телевизионните зрители, на всички, които просълзени са го слушали и гледали.

Превод и адаптация Мария КОНСТАНТИНОВА

Стефан СТОЙЧЕВ

- Данчо, къде сте тръгнали?
- Със съпругата отиваме на почивка.
- Ех, Данчо, не знаеш ли, че да отиваш на почивка със съпругата, е като да отидеш в градската баня и да си носиш топла вода от дома си... По една телевизия постоянно ни приканват със „Смени жената“ Не го правете! Аз сменях моята четири пъти – няма разлика. Няма нищо ново.
- Ох, този Панчо, пак е изпил заплатата си за три дни. Откъде разбрах ли? Видях на въжето в двора им прането. На всичките гащи посредата имаше малко червено петно – това означава, че яде само лютеница. Горкият!
- Момчета, казват, че сте добър отбор.
- Вярно е, наистина сме като едно семейство.
- Това означава ли, че постоянно се карате помежду си?
- Не, бием се! ■

СЪКРАЩЕНИЕТО

В редакцията на вестника пристигна обява за запознанство, в която 50-годишна жена пише: „Търся мъж до 45 години, работлив, заможен, с жилище и кола, да не пие, да не пуши, да ме обича, да ме води на екскурзии в чужбина, да се грижи изцяло за мен.”

Редакторът каза:

„Много е дълго, но е лесно да се съкрати. Ще напишем „търся мухльо”. ■

ЕХ, ПЕТРОВА!

- Добър ден, шефе. Имам предложение за подобряване на работата.
- Петрова, сега не е време за това. Идват избори. Да видим кой какво...
- Шефе, извинявай, но приближава времето да се пенсионирам. Бяхме говорили да ми увеличите заплатата.
- Петрова, спомням си, но нека да минат изборите и ще помислим.
- Ох, шефе, нещо ме присви стомахът...Може ли да отида до тоалетната?
- Ех, Петрова, казах вече. След изборите! ■

ОТГОВОРИ НА КРЪСТОСЛОВИЦАТА ОТ БР. 7-8

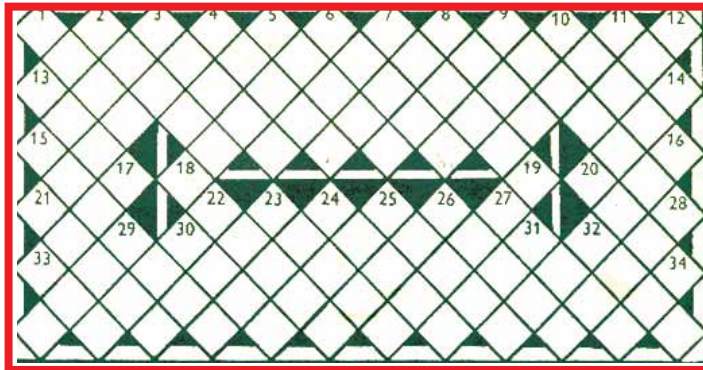
ВОДОРАВНО: 1. Асенов /Драгомир/. 6. Тара. 7. Ананас. 9. Колани. 10.Аро /Едгар/. 11. И.Анев /Кирил/. 15. „Сид”. 17. Варели. 20. Аноним. 21. Роси /Карл/. 22. Иванов /Георги/.

ОТВЕЧНО: 1.Атака. 2. Еталон. 3. Нана. 4. Оран. 5. Васил. 8. „Нора” 12. Есенин /Сергей/. 13. Вили. 14. Авари. 16. Димов /Димитър/. А лов /Александър/. 19. Роса.

КРЪСТОСЛОВИЦА

Съставила Василка КИРОВА

НА ДЯ С Н О : 1 .
Френски писател
/1830-1907/- "Без
дом". 2.Руски ху-
дожник /1834-
1882/. 3.Наш рев.
демократ, поет и
журналист /1846
-1876/. 4.Сребро

от ниска про-
ба. 5.Опера от Шарл Гуно. 6.Без-
цветно кристално вещество,което
се употребява като проявител
във фотографията. 7.Старинен
военен кораб с весла. 8.Повест
от Л.Каравелов. 9.Френски поет
/1830-1914/ - "Златните острови".
10.Турски писател-сатирик /1915-
1995/. 11.Кожна болест по главата.
13.Опера от Жул Леви. 15.Наш во-
енен и полит.деец ген.-лейтенант
/1896-1969/-Автор на книгата
"Бойци на тихия фронт". 18.Наш
писател /1926-1981/ - «Рози за д-р
Шомов» 20.Призив-обръщение
към някого за помощ,подкрепа и
съдействие. 21.Деец на младежко-
то земеделско движение в Бълга-
рия /1897-23/. 23.Голямо храни-
лище за зърнени храни. 24.Един
от създателите на слав.азбука.
25.Прибор за писане. 26.Опера от
Жул Масне. 27.Кратко описание-
бележка. 30.Бог на любовта /мит./.
32.Митически троянски герой,син
на Анхиз и Афродита. 33.Река във
Великобритания,Сев.Шотландия.

НАЛЯВО:2.Полскипомешчик.
3.Наш писател /1889-1963/ -
"Животът си тече". 4.Руски ком-

позитор и учен химик /1833-
1887/-"Княз Игор". 5.Налог върху
стоки,превозвани през грани-
цата на дадена стоана. 6.Наша
детска писателка /1920-2013/
- «По стръмните пътеки»7.Наш
поет /1919-1997/ - «Приатели».8.
Лъскав копринен плат. 9.Ро-
ман от Самюъл Бекет. 10.Твърд
ковък метал със сребристо-бял
цвет. 11.Владетел,император.
12.Съобщение,известие,новина.
14.Стара турска златна монета.
16. Деец на рев.раб.движение
в България /1880-1933/. 17.По-
ложителен полюс на ел.батерия.
19.Метод на научно изследване.
22.Град в Белгия,провинцияЛиеж.
23.,Руски композитор и музико-
вед /1820-18 71/- "Юдит". 24.Наш
военен и полит.деец, ген.пол-
ковник/1893-1967/.25.Гръцки
остров в Егейско море. 26.Наш
зоолог,морфолог/1877-1941/.
28.Връх в Памир 7134 м. 29. Един
от тримата мускетари. 31.Амери-
кански писател,драматург /1888-
1953/- «Ана Кристи». 34. Пиеса от
А. Островски. ■

СЕПТЕМВРИ

ПАМЕТА НА БЪЛГАРИЯ

**Николай Хайтов,
български писател
(1919 – 2002);**

**•19. 130 г. от рождението
на Чавдар Мутафов,
български белетрист,
художествен критик
и есеист (1889 – 1954);**

**•20. 160 г. от рождението на
Никола Начов,
български писател,
историограф, библиограф
и етнограф, (1859 – 1940);**

**•21. 115 г. от
рождението на
Стоян Венев,
български живописец
и карикатурист
(1904–1989)**

**•26. 140 г. от
рождението на
Петко Тодоров,
български белетрист
и драматург (1879 –
1916);**

